

Gedenk in uw gebeden

Alberta Gerarda van den Enk

weduwe van

Hermanus Antonius Bisschop

Zij werd geboren 8 juli 1911 en is overleden 25 november 1988. Op 29 november d.o.v. werd zij begraven op de begraafplaats „Pleegste" te Raalte.

*Weten dat je moeder en oma gaat sterven doet pijn.
Weten dat ze er weldra niet meer zal zijn.
Het ervaren van haar kracht in dit leven
geeft ons moed en steun in deze gedachte verder te leven.*

Lieve moeder,

Wat heb je ons vaak in je leven vermeld doen staan; vermeld over de wijze waarop je omging met de dingen die hierin gebeurd zijn.

Als kind hebben we het beeld van een moeder die er altijd was, die het fijn vond om veel mensen om haar heen te hebben, waar vooral voor kinderen heel veel mogelijk was. Toch was er ook toen het verdriet om je oudste dochter, een verlies dat een diepe wond heeft achtergelaten in je verdere leven.

Je was zorgzaam voor anderen, iedereen kon een beroep op je doen, een tiental jaren heb je oom Jans een gelukkige laatste levensfase bezorgd, in die tijd gingen ook de eersten het huis verlaten; dit was moeilijk te aanvaarden, ook al wist je dat het bij het leven hoorde.

Gelukkige jaren zijn er samen geweest toen jullie naar het dorp verhuisden; al waren de eerste jaren ook zeker niet gemakkelijk; ook hier werd je weer geconfronteerd met verdriet en ziekte, het diepe vertrouwen in het geloof was voor jullie beiden een steun.

Heel plotseling overleed onze vader, niet onvoorbereid, wel onverwacht. De kracht en de moed die er na het verlies was om verder te leven heeft diepe indruk op ons gemaakt. De wens om zelfstandig te wonen, niemand tot last hoeven te zijn, was heel sterk. Het leven kreeg een andere wending, de omgang met familie en andere leeftijdgenoten hadden een belangrijke plaats in de familie, maar ook de kleinkinderen waren welkom bij hun oma.

Twee jaar geleden werd je ziek, een slepende ziekte ging meer en meer levenskrachten vergen. Ook nu weer waren wij kinderen verbaasd maar tegelijk ook trots op de manier waarop je omging met de ziekte. Het diepe vertrouwen in God gaf een grote steun in deze laatste levensfase.

Samen met burens, familie en de hulp van de thuiszorg hebben we de laatste levensweken voor je gezorgd, vermeld over de manier waarop je toeleefde naar de dood, de betrokkenheid voor de dingen die rondom je gebeurden, het sterke geloof en soms nog tijd voor humor.

Dit beeld van een dappere moeder is voor ons een kracht om verder te leven.

DANKBETUIGING

Voor de blijken van belangstelling en medeleven na het overlijden van onze lieve moeder en oma zeggen wij u hartelijk dank.

Kinderen en kleinkinderen